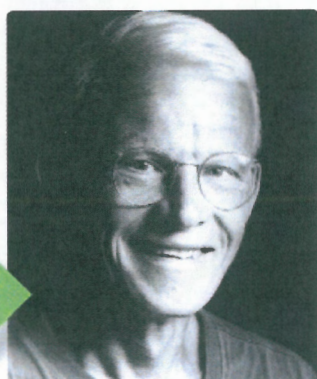
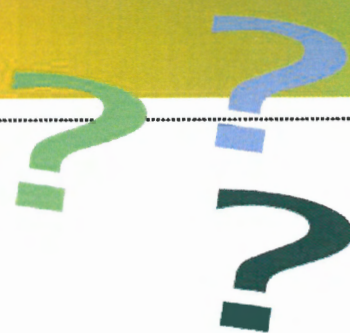

Kurt Lüders

Stilling: Ekstern lektor

Institut for Idræt og Biomekanik v. Syddansk Universitet, Odense.

Alder: Tæt på 70 år..!

Bopæl: Odense

AF REDAKTØR ERIK JUUL. LEKTOR I IDRÆT PÅ VIA UC LÆRERUDDANNELSEN I AARHUS. JUULERIK@GMAIL.COM

Så længe min samling af idrætsbladet Focus rækker tilbage i tiden, har du været en del af redaktionspanelet. Men fra nummer 1, 2012 figurerer du ikke længere, hvorfor?

Det korte svar handler om, at jeg er ved at afvikle dele af de opgaver, der har optaget en stor plads i mit "arbejdsliv". En af dem har været Focus-idræt, i hvis redaktion jeg har siddet siden det første nummer af bladet udkom i midten af 70'erne. Det har været en lang, men også meget spændende og udfordrende rejse, at have været med i bladets mere end 35-årige historie i såvel med- som modgang. Det spiller dog også ind, at den gamle rubrikredaktør for vandaktiviteter og idrætspsykologi mener, at der skal tilføres nyt og yngre "skriveblod" til de to rubrikker.

2. Hvad har igennem årene været din hovedbeskæftigelse som ansat på Institut for idræt i Odense?

Min hovedbeskæftigelse har været undervisning inden for det praktisk-pædagogiske område, hvor jeg igennem 30 år havde ansvaret for undervisningen i svømning/vandaktiviteter. Derudover underviste jeg i en længere periode i udeaktiviteter herunder vinteraktiviteter, hvor jeg i mere end 20 år havde stor fornøjelse af at tumle rundt i de norske fjelde sammen med dygtige og inspirerende kolleger og ikke mindst supermotiverede studerende. Derudover har en stor del af min tid gået med vejledning i forbindelse med de studerendes opgaveskrivning især i forbindelse med bachelor- og specialeprojekter. Endvidere har jeg været involveret i flere forsknings- og udviklingsarbejder, som har handlet om forskellige vinkler på idræt og fysisk aktivitet eller sammenhænge mellem motion og sundhed, eksempelvis fysiske effekter af psykisk træning (præstationsoptimering) og psykiske effekter af fysisk træning (fx effekter på selvpfattelse, trivsel, velvære etc.). Senest har jeg været med i et evalueringsprojekt initieret af DIF/SVØM, hvis formål har været at belyse de økonomiske

rammer og betingelser folkeskolens svømmeundervisning for tiden er underlagt. Et andet formål i projektet har været at udføre en komparativ undersøgelse af kvalitet og effektivitet i folkeskolens svømmeundervisning, når den forstås af folkeskolelærere med en svømmelæreruddannelse eller af klubtrænere. Endelig vil jeg også nævne, at jeg igennem årene har været involveret i en række administrative opgaver, hvoraf den største, og den der har "stjålet" mest tid, har været knyttet til optagelsen af nye studerende ved instituttet – en opgave jeg har været tovholder i igennem 20 år.

3. I dag er du så ekstern lektor samme sted. Hvad består den historik og titel i?

Lad os tage titlen først. Titlen ekstern lektor på et universitet dækker over en ikke fastansat lektor, en form for "løs-arbejder" eller med andre ord; en ansættelsesform, der almindeligvis rækker over en 3-årig periode ad gangen. Lønnen er ikke høj, der er ingen pensionsordning, ingen tillæg og ingen løn ved evt. sygdom, men for mig har det givet en rigtig god mulighed for fortsat at bevare tilknytningen til instituttet. Opgaven for en ekstern lektor består generelt i at levere undervisning til de studerende men jeg har brugt de fleste af mine timer på vejledning og administrative opgaver fx i forbindelse med nævnte optagelse af nye studerende. Den korte linje i historikken er en kombination af, at jeg for ca. 5 år siden havde nået den maksimale pensionsalder på 37 år som tjenestemand, og dermed ikke kunne optjene flere pensionsaldersår. Dette kombineret med et ønske om at "skrue ned for arbejdsblusset" for til gengæld at skabe mere rum til andre gøremål medførte, at jeg for 4 år siden opsagde min faste lektorstilling ved instituttet. Hermed forventede jeg, at få mere tid til at vedligeholde mit gamle hus og sommerhus, rejse noget mere, se mere til børn og børnebørn, få mere tid til at læse – samt ikke mindst få mere tid til at svinge fluestængerne ved å, elv og hav – herhjemme og i det store udland – på jagt efter blanke laks og havørreder. Efter 4 år som eks-

tern lektor må jeg dog erkende, at der har været så meget inerti i mit arbejdsliv, at det ikke er blevet til så meget fri tid, som jeg havde forestillet mig.

4. Hvilke professionsmæssige milepæle, har betydet specielt meget for dig igennem årene?

Dit spørgsmål lader sig vanskeligt besvare, fordi mit arbejdsliv ikke kan pakkes ind i projektarbejdsformens værktøjsjargon. Mit professionsvirke lader sig bedre beskrive i form af lange seje træk uden veldefinerede milepæle. Professionsmæssig udvikling er derfor et mere dækkende begreb for, hvad der har betydet noget for mig igennem årene. Først og fremmest har det betydet meget for mig, at jeg fra min ansættelse på Institut for Idræt som time-lærer i 1971 og i årene fremover, fik udviklet en relativ lukket og statisk disciplin som svømning til et mere åbent og dynamisk fagområde: Vandaktiviteter. En udvikling som i høj grad vil fremgå ved at blade i tidligere numre af Focus. En anden del af min faglige udvikling, som jeg sætter pris på er, at have siddet med i Focusredaktionen fra bladets start. Da Focus i sin tid blev født var det lidt af et sats, bl.a. fordi Focus var et udfordrende alternativ til det mere teoretisk orienterede "Tidsskrift for Idræt" (TI). For en del år siden udkom sidste nummer af TFI, hvorefter det blev en integreret del af Focus under navnet Focus-Tidsskrift for Idræt. Indtil videre har bladet været i stand til at overleve op til flere kriser trods voldsomt fald i antallet af abonnenter.

Det har også betydet en hel del for mig, at jeg igennem årene fik strikket en relevant og operativ model sammen som optagelsesprocedure for kvote-2 ansøgere ved Institut for Idræt. Hvis jeg skal nævne en egentlig professionsmæssig milepæl vil jeg nævne, at jeg ved siden af en meget fortravlet hverdag gennemførte et cand.pæd.-psyk studium. Da jeg stod ved den milepæl overvejede jeg at skifte spor, men i dag er jeg meget glad for, at jeg valgte "idrætssporet" og fravalgte "psykologsporet".

5. Hvordan husker du din egen skoletids idræstimer?

Interessant spørgsmål, for hvor godt husker man egentlig, hvad der reelt foregik i ens idræstimer for 50-60 år siden? Men når jeg forsøger at erindre mig mine gymnastiktimer i 50'erne ser jeg for mig en lang række af positive kropslige oplevelser iblandet en klar oplevelse af, at vi "lærte rigtig meget" inden for nogle få discipliner. Det hænger naturligvis sammen med, at det faglige udbud var meget begrænset dengang: Gymnastik i vinterhalvåret og fodbold krydret med atletik i sommerhalvåret. Vi havde 3-4 lektioner à 50 minutter, hvilket gav god plads til læring og dermed mulighed for at opleve mestring af de nævnte discipliner, hvis man ellers var motiveret for at lave gymnastik og spille fodbold. Og det var jeg sammen med mange af mine klassekammerater. Vi kunne slet ikke få nok. Jeg gik til redskabsgymnastik i Odense Gymnastikforening og spillede fodbold i Boldklubben Marienlyst (og bordtennis om vinteren) det meste af min skoletid. Og jeg/vi var rigtig gode til det hele, fordi vi havde tid til læring. For så vidt en selvforstærkende proces forstået på den måde, at motivationen blev øget i takt med at færdighederne hele tiden var i udvikling.

6. Du har i nogle af dine artikler ikke lagt fingrene imellem når idrætsfagets ambitiøse Fælles-mål sættes op imod den enkelte idrætslærers praktiske hverdag. Kan du kort skitsere hvordan Fælles mål med Kurt Lüders som formand og et flertal i ryggen ville se ud?

UPS(!) – så fik jeg (omsider) spillet bolden tilbage, men OK det er velfortjent!

Min grundholdning er fortsat den, at de fleste idrætslærere og elever i folkeskolen tænker og handler anderledes end de ambitiøse mål, og det indhold forfatterne har udfoldet i Fælles-mål. Jeg mener fortsat da også, at mange idrætslærere står tilbage "med aben", når de som garanter skal realisere Fælles-mål under de vilkår, der generelt hersker for idrætsundervisningen i folkeskolen. Min løsning på den retoriske overloading i "Fælles mål" står jeg derfor stadig ved, og den er såre enkel men nok så provokerende for mange: Smid Fælles-mål i papirkurven! Som ledetråd for mange idrætslærere, der sammen med eleverne skal have de alt for få idræstimer per klassetrin til at fungere, er Fælles Mål ikke tilstrækkelig operationel. Som formand ville jeg derfor implementere en decentral model, der overdrager mere myndighed til idrætsfaggrupperne på de enkelte skoler – gerne suppleret med elevgrupper fra repræsentative klassetrin – til

at formulere målsætninger, bestemme hvad indholdet i undervisningen skal være, samt hvordan dette skal udmøntes under de rammer og vilkår, som gælder for netop deres skole. Min antagelse om, at dette kan lade sig realisere, bygger på en formodning om, at den dygtige idrætslærer (og dem er der mange af) har de nødvendige kompetencer til at påtage sig denne opgave. En implicit forudsætning for, at det kan lade sig gøre er dog også betinget af, at det skal være et ultimativt krav, at de lærere, der underviser i idræt i folkeskolen, er linjefagsuddannede i idræt.

7. Hvad tænker du om de mange undersøgelser og udmeldinger der kobler idræt og bevægelse med sociale forhold, sundhedstilstand og senest kognitiv læring?

Et rigtigt godt spørgsmål, der vil kræve meget spaltepads at besvare på en kvalificeret måde, men lad mig forsøge i kort form.

Overordnet tænker jeg, at det igennem de sidste 30-40 år er forsøgt at tilskrive fysisk aktivitet positive betydninger og effekter for stort set alle sider af menneskets eksistens. Et af de mest velkendte eksempler er, at dårlige kostvaner og mangel på fysisk aktivitet er blevet eksponeret som helt afgørende faktorer i forbindelse med en generel forringelse af befolkningens sundhedstilstand sammenlignet med tidligere (især fedmediskursen). Ligeledes har man tilskrevet fysisk og kropslig aktivitet en helt afgørende betydning for børn og unges psyko-sociale udvikling og udvikling af generelle kompetencer. Igennem de senere år har idrætsforskere genoplivet en kobling, som der også var stort fokus på i 1970'erne under overskriften "Motorik og læring". I dag taler man bare om fysisk aktivitet og kognitiv læring.

Selvom en stor del af den fremdrevne viden inden for disse områder, generelt er forankret i en solid videnskabelig dokumentation, så trives populære, udokumenterede påstande og opfattelser i vidt omfang side om side med den videnskabelige dokumentation. Fælles for såvel den videnskabelige dokumentation som for de udokumenterede holdninger og synspunkter, er dog en udtalt konsensus om at fysisk aktivitet og idræt er DET funktionelle vidundermiddel, der kan løfte befolkningens almene sundhedstilstand, bidrage til at fremme den almene livskvalitet og nu også bidrage til at løfte befolkningens intelligenskvotient! Grundlæggende mener jeg derfor, at denne malstrøm af fysisk aktivitets positive indflydelse på snart sagt alle sider af menneskets eksistens og funktionsniveauer i alt for høj grad tages til indtægt for at kunne opfylde

disse fordringer i forhold til de meget komplekse forhold, der er i spil, når det gælder menneskets eksistens og livsvilkår.

8. Kan du i pixi-form fortælle hvilke udfordringer du ser for idrætsundervisningen i folkeskolen og gymnasieskolen de kommende år?

Stikordene lyder som følger, at idrætsundervisningen:

Øger elevernes lyst og glæde ved at bevæge sig i kropslige- og idrætslige sammenhænge – alene og sammen med de andre elever.

Øger elevernes motivation for at deltage i (alle) idræstimerne.

Udvikler elevernes idrætslige- og kropslige kompetencer (læring og mestring).

Skruer ned for instrumentaliseringen dvs. at idrætsundervisningen ikke handler om, at slanke eleverne og give dem bedre kondition og kognition, men lægger vægt på, at idrætsundervisningen nok så meget handler om at idræt er et kulturområde i sin egen ret og med sine egne værdier som børn og unge kan udvikle deres medfødte potentialer i.

9. Hvad er for dig en idrætsundervisers allervigtigste opgave?

Det spørgsmål mener jeg, at jeg indirekte har svaret på igennem mit svar på det foregående spørgsmål, men vil da gerne tilføje: En af de store udfordringer alle idrætsundervisere i de kommende år står over for er at medvirke til at optimere rammerne omkring idrætsundervisningen, fx skabe et bedre læringsmiljø, selv medvirke til at højne deres kompetencer som idrætsundervisere og i øvrigt arbejde for, at idrætsfaget tilføres flere timer.

Men en optimering af rammerne alene udgør ikke en tilstrækkelig betingelse i bestræbelserne på at løfte idrætsundervisningen. Underviserne skal også (turde) påtage sig opgaven som "indpiskere" i forhold til den daglige idrætsundervisning, hvilket indebærer, at de motiverer eleverne til at øve sig og vænner dem til, at gentagelser fremmer de kropslige færdigheder.

10. Hvad tænker du om emnet universitetsuddannede idrætsundervisere i folkeskolen?

Her tænker jeg, at det ville være en god idé, bl.a. ud fra den betragtning, at linjefagsuddannelsen i idræt på langt de fleste UC'ere nu igen er barberet så meget ned til sokkehøderne, at man kan stille spørgsmål ved de linjeuddannedes fag-faglige kompetencer. I den henseende bliver de overspillet af de universitetsuddannede idrætsundervisere. Jeg kan

dog have min tvivl om, at de universitetsuddannede idrætsundervisere vil finde det attraktivt at undervise i idræt i folkeskolen på de vilkår, der for nuværende hersker.

11. Er der et par forskere eller undervisere der i særlig grad har givet dit eget virke indsigt, åbning og refleksion?

Jeg har igennem årene mødt mange rigtig dygtige forskere og undervisere, der hver for sig har virket som inspiration i min professionsfaglige udvikling, og det er vanskeligt at pege enkelte ud frem for andre, hvilket bl.a. hænger sammen med, at inspirationen har været bundet til, hvad jeg har været optaget af på det aktuelle tidspunkt i mit arbejdsliv. Men da du nu spørger, vil jeg forsøge at indkredse et par personer, der har bidraget til mine indsigter og åbnet for refleksioner. I forhold til inspiration af eftertænkksomhed, teoretisk fordybelse og refleksion kommer jeg nok ikke uden om min nuværende kollega Ejgil Jespersen. Først og fremmest fordi han igennem mange år utrætteligt har forsøgt at bygge broer mellem teoretiske positioner fx kroppen, forskellige læringsparadigmer, fænomenologi mm. og så idrættens praksisfelter. Jeg vil også nævne en anden af mine nuværende kolleger – Johan Borghäll – først og fremmest, fordi han, med sine skæve indfald og vinkler på idrætspædagogikken og generelle appetit på livet, har åbnet mange vinduer for min tilgang til idrættens praksisfelt og livet i al sin kaotiske mangfoldighed.

12. Hvilken forskning og undersøgelse ville du gerne have gennemført, men må lade ligge til andre i fremtiden?

Endnu et voldsomt stort spørgsmål, men lad mig forsøge at give et svar alligevel. Jeg har igennem de sidste 5-6 år været optaget af sammenhænge mellem fysisk aktivitet/idræt og boglig læring/kognition og havde jeg været yngre og i tilgift haft de nødvendige forskningsmæssige kvalifikationer, ville jeg have gennemført en undersøgelse, hvis hovedformål skulle være et forsøg på at verificere om der er hold i hypotesen om, at idræt kan facilitere udviklingen af normalt begavede børns boglige færdigheder.

Ser jeg henover de forskere, der for tiden er optaget af sammenhængen mellem fysisk aktivitet/idræt og kognition, så er det først og fremmest idrætsforskere, neurobiologer og hjerneforskere, der præger forskningsfeltet, hvilket er fint nok, fordi disse forskere utvivlsomt er meget kompetente forskere på deres respektive forskningsfelter. Men i dette felt af forskere savner jeg, at lærings- og udviklings-

psykologer, der forsker i, hvordan børn udvikler boglige færdigheder fx læsning, regning/matematik, sprog etc – også for alvor blander sig i debatten. Jeg mener ikke, at det er så enkelt at hævde, at "man bliver klog af idræt", hvis ikke klogskaben også udmønter sig i fx målbare forbedringer af børnenes boglige færdigheder. Min grundholdning er derfor fortsat den, at udvikling af færdigheder hos normalt begavede børn, hvad enten det drejer sig om boglige- eller motoriske færdigheder, er dømmespecifik, hvilket betyder, at hvis børn vil lære at læse, så skal de bruge tid på at øve sig på dette – og hvis børn vil lære at slå vejrmøller, så skal de øve sig på dette. Jeg mener derfor også, at man ikke med videnskabelig pondus kan hævde, at der er belæg for, at man bliver klog af idræt. Derimod kan man hævde, at der er rimeligt klare videnskabelige indikationer på, at, hvis børn skal lære specifikke færdigheder, så kræver det specifik træning og øvelse i de pågældende færdigheder.

13. Kan du komme i tanke om artikler i Focus/TFI, som du i særlig grad har været inspireret eller provokeret af?

Jeg har igennem årene læst rigtig mange gode og vældigt inspirerende Focus-artikler både forankret i praksis eller teori og koblinger derimellem. Mange af disse artikler burde derfor nævnes. Desværre er min hukommelsen ikke, hvad den var for år tilbage, hvorfor det er de senere årganges artikler, der står bedst printet i min hukommelse. Når det er sagt, vil jeg tilføje, at nogle af de artikler, jeg igennem de senere år, har haft et stort udbytte af at læse har være artikler om forskellige vinkler på læring, friluftsliv og vandaktiviteter skrevet af Lars Elbek og Søren Andkjær samt Jørn Dam fra IFI, KU. At det forholder sig sådan hænger vel nok sammen med, at indholdet i disse artikler falder indenfor de områder, jeg igennem tiden har været mest optaget af. Jeg vil dog nævne en artikel som har været "vand på min mølle". Nemlig artiklen "Idræt for idrættens skyld" af Nils KH Skovmand fra sidste nummer af Focus.

Endelig vil jeg gerne tilføje, at jeg ikke mindes at have læst provokerende artikler i Focus/TFI. Derimod har jeg selv forsøgt mig med et par stykker, hvis hensigt for så vidt var at vække til debat, men om de så også har været provokerende, vil jeg overlade til læserne af dette blad at vurdere.

14. Folk som kender dig, ved du også holder meget af at læse. Hvis du skulle anbefale tre bøger til Focus/TFI's læsere hvilke skulle det så være, og kan du

på få linjer motivere, hvorfor du synes de pågældende bøger er læseværdige?

Mange anbefalelsesværdige bøger fortjener at blive nævnt, men skal jeg nøjes med at medfremhæve 3 bøger fra mine senere års læsning, kunne det være:

1. Richard Sennet. "Håndværkeren – Arbejdets kulturhistorie: Hånd og ånd". Hovedland 2009. Bogen er læseværdig fordi den sætter fokus på den nære forbindelse mellem hånd og hoved og dermed belyser og behandler en grundlæggende menneskelig impuls: Ønsket om at ville gøre et stykke arbejde godt, også for dets egen skyld.

2. Peter Bastian. "Mesterlære – En livsfortælling". Gyldendal 2011.

Bogen er læseværdig fordi Peter Bastian i sin livsfortælling kommer meget rundt i bevidstheden som fænomener og menneskelivets kringledede kroge. Og så er den læseværdig, fordi den giver en problematiserende opfattelse af mange af nutidens socialiseringsdogmer fx overdreven brug af anerkendende pædagogik, hierarkier, lærer-elev-relationer m.fl.

3. Svend Brinkmann (red.). "Det diagnosticerede liv – Sygdom uden grænser." Forlaget KLIM, 2010.

Bogen er læseværdig fordi forfatterne bag bogen peger på, at afvigelser fra et stadigt snævrere normalområde bestemmes gennem diagnosticering og kræver medicinsk eller psykoterapeutisk behandling. Bogen bidrager dermed til, at læseren kan reflektere mere kompetent over denne sammenhæng. Som sådan kan bogen også læses som et vægtigt bidrag i forhold til at problematisere politikernes øgede fokus på inklusionsproblematikken i folkeskolen.

15. Er der noget du ville have gjort anderledes henover arbejdslivet generelt og specifikt?

Som svar på det spørgsmål vil jeg sige, at det er der nok, selvom jeg helt overordnet mener, at mit arbejdsliv generelt har formet sig meget tilfredsstillende forstået på den måde, at jeg har været i den heldige/lykkelige situation at kunne forene interesser og arbejde i ét.

Men set i bakspejlet har jeg nok brugt for meget tid på fysiske udfoldelser i form af idræt, sport og motion i stedet for at dvæle mere ved bøgerne. I hvert fald oplever jeg ikke, at jeg er blevet mere klog af al den fysiske aktivitet, jeg igennem hele mit liv har brugt umanerlig megen tid på – og for så vidt stadig gør!

På specifikke områder er der nok nogle forhold, jeg ville have gjort anderledes, fordi jeg i nogle sammenhænge nok har været lidt for kritisk og stridslysten i forhold til, hvad der er i spil i de mange "idrætsdiskurser", der igennem tiden

er foregået på uddannelsesinstitutioner og i medierne. Bag min kritiske tilgang banker i al sin enkelthed et hjerte, der ønsker idrætten - på sine egne præmisser - givet tilbage til børnene og lærerne frigjort af instrumentalisering, omsiggribende retorik og projektkultur i overflod. Men selv om jeg står ved substansen

i mine artikulerede holdninger, vil jeg nok - set i bagklogskabens ulidelige lethed - have forsøgt at belægge mine ord med større diplomati og "politisk" kløgtighed, end det har været tilfældet. Igennem årene har jeg nok været for kritisk, polemisk og mange gange også provokerende i tale og på skrift, hvilket har af-

født en del velfortjente modhug, der efterfølgende har efterladt "ar" i min tankevirksomhed. På den anden side er sagt - sagt og skrevet - skrevet, hvilket ikke står til at ændre, men grovkornede provokationer har aldrig været mit ærinde - så hermed en undskyldning til alle, der må have følt sig trådt over tæerne. ■

DEN KULØRTE BOKS

Hvilke skoler og institutioner har du været elev og studerende på?

Risingskolen i Odense (realeksamen i 1959), Teknisk skole i Odense (skibsbyggerisvend i 1963), Odense Seminarium (lærer i 1970), Odense Universitet nu Syddansk Universitet (exam.scient. i 1974), DLH nu Århus universitet (cand.pæd.-psyk i 1989).

Mange har nydt godt af din undervisning og litteratur om svømning. Hvad er din personlige favoritdisciplin og distance? Hvor god var du egentlig?

Mine favoritdiscipliner var crawl på distancerne 50 m, 100 m og 200 m. Efter nutidens målestok var mit niveau ikke særligt højt, men efter datidens målestok var det ganske pænt. Jeg vandt en del fynske mesterskaber både individuelt og i holdsvømninger. Satte flere fynske rekorder og fik guldnål i 100- og 200 m crawl, hvilket modsvarer tider i dag på henholdsvis 0.54.4 og 2.00 min. i 100 m og 200 m crawl. Derudover var jeg med til at vinde flere danske mesterskaber i vandpolo for FREM Odense. Med til den historie hører dog også, at jeg/vi den gang kun trænede 2-3 gange om ugen af 45-60 minutters varighed.

Hvilke idrætsgrene har du ellers dyrket i klubregi?

Redskabsgymnastik, fodbold, håndbold, bordtennis, badminton, tennis, motionsløb, triathlon, (sports- og lystfiskeri!)

Nævn et par af dine største idrætslige succesoplevelser?

Da jeg svømmede under guldnålskraverne i 1968 i 100- og 200 m crawl og var med til at vinde det danske indendørs - og udendørsmesterskab i vandpolo i 1970. Da jeg gennemførte mit første maratonløb i 1987 på 3 t 20 min. trods alt for "få træningskilometer i benene". Jeg vil også nævne min første fluefangede laks på 8.2 kg fanget i en norsk elv engang tidligt i 80'erne.

Hvordan holder du dig i fysisk form?

Grundformen holder jeg ved lige igennem svøm-

ning (3 gange om ugen á ca. 1 times varighed) og cykling i dagligdagen. Derudover - alt efter årstiden - cykling på mountain-bike, styrketræning som fortræning til 2 årlige skiferier (i alpint skiløb), vandreture, ture i kajakken, og så ellers en sund og naturlig omgang med mad og drikke. Taget under ét har det betydet, at jeg igennem mere end 50 år har holdt en vægt omkring 68-70 kg.

Har du nogle hobbies?

Læser og motionerer meget, binder i perioder fluer og er derudover lidenskabelig lyst-fluefisker.

De fleste mennesker har jo en last eller særhed - hvad er din?

Mennesker der kender mig godt vil givetvis kunne pege på flere, men skal jeg selv nævne én er det min "særhed" med at gemme og blive ved med at bruge gamle og udtjente ting fx tøj, fiskestænger, cykler etc., selvom jeg løbende køber nyt! Det nyindkøbte ligger så på hylder eller hænger i skabe og venter på, at blive taget i brug, indtil de gamle ting er slidt helt i bund. Det betyder at jeg aldrig er helt opdateret i mine materialer og udstyr, selv om det er nyt og ubrugt! En anden af mine særheder er aversioner mod den omsiggribende IT-teknologi fx mobiltelefoners tyranni i det offentlige rum og mange (unge) menneskers overdrevne brug af sociale medier som face-book og twitter.

Er du fan af et hold f.eks. indenfor fodbold eller håndbold?

Nej, jeg har aldrig haft fan-tilbøjeligheder, idet jeg prissætter aktørperspektivet frem for fan-og/eller tilskuerperspektivet.

Er der et ordsprog du holder særligt af?

"Den der lever skjult lever godt." Deraf kan du også udlede mine forbehold over for dig i forhold til at stille op som "Profilen" i dette nummer.

Hvilken skønlitterær bog har du senest læst?

Det kan jeg ikke huske, fordi Jeg mest læser bø-

ger, der ligger i grænselandet mellem faglitteratur og debatbøger (jf. spørgsmål 14). For et par år siden genlæste jeg dog flere af Paul Austers og Milan Kunderas bøger. Igennem de sidste par år har jeg i forbindelse med mine ferier læst en stribe spændingsromancer af Steig Larsson, Jussi Adler Olsen, og Jo Nesbø. Den sidste bog i den genre, der har ligge på mit natbord, var Sissel-Jo Gazans "Dinosaurens fjer".

Du er formentligt begyndt at gøre dig til tilbagetrækningstanker enten delvist eller helt. Vil du indvie en udsøgt Focus/TFI læzerskare i dem?

Ja det vil jeg godt. For nuværende går jeg naturligvis og tumler med tilbagetrækningstanker, men jeg har i skrivende stund ikke sat en definitiv milepæl desangående, hvilket hænger sammen med en kombination af flere forhold. På den ene side er der fortsat mange områder inden for min interessesfære, der pirrer min nysgerrighed, og som jeg derfor gerne vil forfølge nærmere, men på den anden side er der nogle helbredsmaessige vilkår, som trækker i den anden retning. Jeg fik for 1 1/2 år siden konstateret, at jeg går rundt med en tikkende bombe i form af en fuldstændig lukket højresidig kranspulsåre. Indtil videre har det ikke været det store problem i min dagligdag, fordi jeg stadig kan komme vidt omkring med jævnlig motion og den rigtige medicin. Jeg skal bare vænne mig til at præstationsniveauet er sænket sammenlignet med tidligere.

Hvis du frit kunne vælge en frokost "date" mellem verdens idrætsstjerner, hvem skulle det så være med, og hvorfor?

Jeg ville næppe vælge en frokostdate med en sportsstjerne fordi vi begge sikkert ville kede hinanden. Hvis jeg derimod frit kunne vælge en person til en uformel frokostsamtale, ville jeg nok vælge én af de personer/forfattere jeg nævnte i forbindelse med mit svar på spørgsmål 14. Fx kunne det være interessant mødes med Peter Bastian eller Svend Brinkmann for en uddybning af de grunde, som jeg kort har angivet som motivering for at læse de to nævnte bøger.